

GVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene

În scopul aplicării principiului echilibrului între politica de consolidare fiscală și susținerea mediului de afaceri, ca unul dintre fundamentele programului de guvernare pentru perioada 2013-2016, prin revizuirea cadrului legislativ în domeniul înlesnirilor la plată,

Faptul că acest cadru poate contribui la realizarea rezultatului așteptat, cel al relansării economice,

Având în vedere că introducerea posibilității de repunere în termen a înlesnirilor la plată care și-au pierdut valabilitatea este o măsură care vine în sprijinul mediului de afaceri și, totodată, se asigură atât încasarea la bugetul de stat a ratelor rămase de achitat din eșalonarea la plată pierdută, cât și a obligațiilor fiscale curente,

Ținând cont de faptul că extinderea sferei de aplicare a eșalonării la plată și la alte categorii de obligații fiscale excluse în prezent și a căror achitare într-un termen fix reprezintă o povară importantă pentru contribuabili, va conduce la creșterea lichidităților la dispoziția operatorilor economici,

Având în vedere solicitarea Comisiei Europene în urma căreia autoritățile române s-au angajat să armonizeze prevederile referitoare la desfășurarea pe teritoriul României a profesiei de consultant fiscal de către consultanții fiscali care au obținut calificarea profesională în alt stat membru al Uniunii Europene cu prevederile Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne și Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale,

În scopul evitării declanșării de către Uniunea Europeană a acțiunilor de constatare a încălcării de către România a obligațiilor de stat membru al Uniunii Europene,

Luând în considerare modalitatea de calcul a redevențelor petroliere, respectiv trimestrial, stabilită de Legea petrolului nr.238/2004 cu modificările și completările ulterioare, și modalitatea de calcul a impozitului asupra veniturilor suplimentare obținute ca urmare a dereglementării prețurilor din sectorul gazelor naturale, respectiv lunar, care presupune diminuarea bazei impozabile cu valoarea redevențelor lunare,

Ținând cont de iminența primului termen de declarare și plată a acestui impozit, respectiv data de 25 martie 2013, termen până la care sunt necesare prevederi care să stabilească modalitatea de calcul a valorii redevențelor aferente venitului suplimentar ce urmează a fi scăzută în vederea determinării bazei impozabile lunare,

Pentru clarificarea aspectelor legate de prețul de achiziție a gazelor naturale din producția internă proprie pentru consumatori,

În vederea corelării prevederilor Legii nr.146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, cu dispozițiile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare și cu cele ale Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și pentru eliminarea dificultăților de natură tehnică apărute în aplicarea actului normativ supus modificării,

Întrucât prevederile art.26 alin. (1)-(3) din Legea nr. 146/1997 care stabilesc distribuția sumelor din impozitele încasate din onorariile avocaților, notarilor publici și executorilor judecătorești sunt practic inaplicabile datorita modului de administrare a acestor venituri, în raport de dispozițiile Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Având în vedere necesitatea eliminării în regim de urgență a disfuncționalităților care au generat imposibilitatea aplicării dispozițiilor alin. (1)-(3) ale art. 26 ale Legii nr. 146/1997, precum și necesitatea reglementării unor dispoziții tranzitorii cu privire la efectele derivate din necorelarea prevederilor legale de mai sus,

Ținând cont de volumul mare al arieratelor înregistrate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale față de furnizorii de bunuri, servicii și lucrări de interes public local;

Luând în considerare prevederile acordului stand-by dintre România și Fondul Monetar Internațional, referitoare la eliminarea plăților restante, precum și blocajul financiar cu care se confruntă furnizorii de bunuri, servicii și lucrări, datorat neachitării obligațiilor de plată de către instituțiile publice beneficiare, în vederea relansării economice a acestora și a eliminării arieratelor unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale;

În considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinară a căror reglementare nu poate fi amânată,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență:

Art. I - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2011, aprobată prin Legea nr.15/2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (1) al articolului 3, se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prevederile alin. (1) se aplică și pentru obligațiile fiscale preluate de Agenția Națională de Administrare Fiscală de la altă autoritate publică ca urmare a transferului de competență, în situația în care acesta are loc pe perioada derulării unei eșalonări la plată. În acest scop, organul fiscal competent comunică contribuabilului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative preluate ca urmare a transferului de competență, precum și deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente.

(1²) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul de stat sunt asimilate obligațiilor fiscale.”

2. La articolul 3 alineatul (2), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) creanțele stabilite de alte organe decât cele prevăzute la art. 1 și transmise spre recuperare Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit legii, cu excepția amenzilor de orice fel care se fac venit la bugetul de stat;”.

3. Alineatul (2¹) al articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) Eșalonarea la plată nu se acordă pentru obligațiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

4. După alineatul (2¹) al articolului 3 se introduce un nou alineat, alin. (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) În cazul în care suspendarea executării actului administrativ fiscal încetează după data comunicării unei decizii de eșalonare, contribuabilul poate solicita includerea în eșalonare a obligațiilor fiscale ce au făcut obiectul suspendării, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente. În acest scop, organul fiscal competent comunică contribuabilului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum și deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente.”

5. După articolul 5 se introduce un nou articol, art. 5¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 5¹

Retragerea cererii de acordare a eșalonării

(1) Cererea poate fi retrasă de contribuabil până la emiterea deciziei de eșalonare la plată sau a deciziei de respingere. Organul fiscal competent comunică contribuabilului decizia prin care se ia act de retragerea cererii.

(2) Prin retragerea cererii, contribuabilul nu pierde dreptul de a depune o nouă cerere.”

6. La articolul 8 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

“a) în cazul cererilor depuse pentru obligațiile prevăzute la art. 3 alin. (2) și alin.(2¹);”.

7. La articolul 8 alineatul (3), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

“e) în cazul stingerii în totalitate, până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată, a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul cererii de eșalonare la plată.”

8. Alineatul (1) al articolului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu, contribuabilii trebuie să constituie garanții. La cererea temeinic justificată a contribuabilului, organul fiscal competent poate aproba prelungirea acestui termen cu cel mult 30 de zile.”

9. După alineatul (1¹) al articolului 9, se introduc două noi alineate, alin. (1²) și (1³), cu următorul cuprins:

„(1²) Prin excepție de la prevederile alin.(1), următoarele categorii de contribuabili nu sunt obligate să constituie garanții:

a) instituțiile publice, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și prin Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, după caz;

b) autoritățile/serviciile publice autonome înființate prin lege organică;

c) unitățile și instituțiile de drept public prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări prin Legea nr.324/2003, cu modificările și completările ulterioare;

d) instituțiile de învățământ superior de stat.

(1³) În situația în care contribuabilii prevăzuți la alin.(1²) lit.c) și d) dețin în proprietate bunuri a căror valoare acoperă valorile prevăzute la alin.(9) sau (11), după caz, acestea constituie garanții în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.”

10. La articolul 9 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

“d) încheierea unui contract de ipotecă sau gaj în favoarea organului fiscal competent pentru executarea obligațiilor fiscale ale contribuabilului pentru care există un acord de eșalonare la plată, având ca obiect bunuri proprietate a unei terțe persoane. Aceste bunuri trebuie să fie libere de orice sarcini, cu excepția cazului în care acestea sunt sechestrate exclusiv de către organul fiscal competent din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

11. Alineatele (11) și (14) ale articolului 9 se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(11) Prin excepție de la prevederile alin. (9), în situația în care bunurile sunt ipotecate/gajate în favoarea altor creditori, garanțiile constituite sub forma prevăzută la alin. (2) lit. c) trebuie să acopere valoarea pentru care s-a constituit ipoteca/gajul, precum și sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată.

.....
(14) Pe parcursul derulării eșalonării la plată, garanția se poate înlocui sau redimensiona în funcție de valoarea ratelor rămase de achitat, la cererea contribuabilului. În acest caz, procentul suplimentar al garanției care se ia în calcul la stabilirea valorii garanției este cel în vigoare la data înlocuirii sau redimensionării garanției, corespunzător perioadei de timp rămasă din eșalonarea la plată acordată.”

12. După alineatul (11) al articolului 9 se introduce un nou alineat, alin. (11¹), cu următorul cuprins:

“(11¹) Prin excepție de la prevederile alin. (9), garanțiile constituite sub forma prevăzută la alin. (2) lit. d) trebuie să acopere obligațiile fiscale ale garantului pentru care organul fiscal competent a instituit sechestrul, precum și sumele eșalonate la plată ale contribuabilului, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată.”

13. La articolul 10 alineatul (1), literele a) și g¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“a) să se declare și să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eșalonare la plată. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și

dacă aceste obligații sunt declarate și achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege, inclusiv, sau până la finalizarea eșalonării la plată în situația în care acest termen se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eșalonate la plată;

.....
g¹) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării deciziei de eșalonare la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eșalonarea acestor sume;”.

14. La articolul 10 alineatul (1), după litera g¹) se introduce o nouă literă, lit.g²), cu următorul cuprins:

„g²) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată Agenției Naționale de Administrare Fiscală după emiterea unei decizii de eșalonare la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eșalonarea la plată a acestor sume.”

15. La articolul 10 alineatul (2), litera c) se abrogă.

16. După articolul 10 se introduc două noi articole, art. 10¹ și 10², cu următorul cuprins:

“ARTICOLUL 10¹

Modificarea deciziei de eșalonare la plată în perioada de valabilitate a eșalonării

(1) Pe perioada de valabilitate a eșalonării, decizia de eșalonare la plată poate fi modificată la cererea contribuabilului prin includerea în eșalonare a următoarelor obligații fiscale cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal competent:

a) cele prevăzute la art.3 alin.(2²);

b) cele stabilite prin decizie de impunere, anterior emiterii unei decizii de eșalonare la plată, desființate în procedura de soluționare a contestațiilor și menținute prin noul act administrativ emis potrivit art. 216 alin. (3) din Codul de procedură fiscală;

c) obligațiile fiscale stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată Agenției Naționale de Administrare Fiscală după emiterea unei decizii de eșalonare la plată.

(2) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art.10 alin.(1) lit. b), g¹) sau g²), după caz, și se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de modificare a deciziei de eșalonare la plată sau decizie de respingere, după caz.

(3) Cuantumul și termenele de plată a noilor rate de eșalonare se stabilesc prin grafice de eșalonare care fac parte integrantă din decizia de modificare a deciziei de eșalonare la plată.

(4) Odată cu depunerea cererii, contribuabilul trebuie să constituie și garanțiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, corespunzător perioadei de timp rămasă din eșalonarea la plată acordată.

(5) Contribuabilul nu trebuie să constituie garanții în situația în care valoarea garanțiilor deja constituite acoperă obligațiile fiscale rămase din eșalonare, precum și obligațiile fiscale pentru care se solicită modificarea deciziei de eșalonare la plată. În situația garanțiilor deja constituite potrivit art.9 alin.(2) lit.d), se încheie un act adițional la contractul de ipotecă/gaj.

(6) Prevederile art. 17¹ se aplică în mod corespunzător și penalităților aferente sumelor prevăzute la alin. (1).

(7) Contribuabilul are obligația să plătească sumele prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere, în situația în care cererea de modificare a deciziei de eșalonare se respinge.

ARTICOLUL 10²

Renunțarea la eșalonarea la plată

(1) Contribuabilul poate renunța la eșalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunțare la eșalonare.

(2) În cazul renunțării la eșalonare, contribuabilul trebuie să achite obligațiile fiscale rămase din eșalonare, până la data la care intervine pierderea valabilității eșalonării la plată. Prevederile art.10 alin.(4) și art. 17¹ alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzute la alin. (2), sunt aplicabile prevederile referitoare la pierderea valabilității eșalonării la plată.”

17. După alineatul (4) al articolului 13, se introduc două noi alineate, alin. (5) și (6), cu următorul cuprins:

“(5) Contribuabilul poate solicita organului fiscal competent menținerea unei eșalonări a cărei valabilitate a fost pierdută datorită nerespectării condițiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a)-h) și j), o singură dată pe perioada de valabilitate a eșalonării, dacă depune o cerere în acest scop înainte de executarea garanției de către organul fiscal competent. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eșalonării, cu păstrarea perioadei de eșalonare aprobată inițial.

(6) Pentru menținerea valabilității eșalonării, contribuabilul are obligația să achite obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eșalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 10 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

18. Alineatul (2) al articolului 15¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care cererea de acordare a eșalonării la plată a fost respinsă sau retrasă, contribuabilii prevăzuți la alin. (1) trebuie să achite obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar în scopul menținerii actului, în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei de respingere sau a deciziei prin care se ia act de retragerea cererii. În acest caz, o nouă cerere de acordare a eșalonării la plată se poate depune numai după achitarea acestor obligații fiscale.”

19. După articolul 16 se introduce un nou articol, art. 16¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 16¹

Prevederi speciale pentru contribuabilii cu risc fiscal mic

(1) În cazul contribuabililor cu risc fiscal mic, organul fiscal competent poate aproba eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale restante, pe o perioadă de cel mult 12 luni, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) contribuabilul depune o cerere la organul fiscal competent;
- b) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.4, cu excepția celei prevăzute la alin.(1) lit.b);

c) contribuabilul depune, în cel mult 30 de zile de la data comunicării certificatului de atestare fiscală, o garanție în valoare de minim 20% din sumele ce pot face obiectul eşalonării la plată înscrise în certificatul de atestare fiscală emis în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În sensul prezentului articol este considerat cu risc fiscal mic contribuabilul care, la data depunerii cererii, îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

a) nu are fapte înscrise în cazierul fiscal;

b) niciunul dintre administratori și/sau asociați nu a deținut, în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, calitatea de administrator sau asociat la persoane juridice care au fost lichidate sau la care a fost declanșată procedura insolvenței și la care au rămas obligații fiscale neachitate;

c) nu se află în inactivitate temporară înscrisă la registrul comerțului sau în registre ținute de instanțe judecătorești competente;

d) nu are obligații fiscale restante mai mari de 6 luni;

e) nu a înregistrat pierderi fiscale în fiecare an din ultimii 3 ani fiscali consecutivi.

(3) Cererea depusă potrivit prevederilor alin.(1) lit.a) se soluționează de organul fiscal competent în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia. Acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data comunicării certificatului de atestare fiscală de către organul fiscal competent și data depunerii garanției de către contribuabil.

(4) În condițiile prezentului articol, contribuabilii care, la data depunerii cererii, nu au obligații fiscale restante, pot solicita eşalonarea la plată a obligațiilor fiscale declarate, precum și a obligațiilor fiscale stabilite prin decizie de impunere și pentru care nu s-a împlinit scadența sau termenul de plată prevăzut la art.111 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, după caz.”

Art. II - Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 1 septembrie 2001, aprobată prin Legea nr.198/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (3) al articolului 9 se abrogă.

2. Alineatele (1) și (2) ale articolului 10 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Camera Consultanților Fiscali, denumită în continuare *Camera*, este o organizație profesională de utilitate publică, persoană juridică fără scop lucrativ. Sediul Camerei Consultanților Fiscali se stabilește prin hotărâre a Consiliului superior al Camerei.

(2) Camera Consultanților Fiscali se organizează și funcționează în baza unui regulament de organizare și funcționare propriu, aprobat prin hotărâre a Consiliului superior al Camerei.”

3. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Camera își acoperă cheltuielile din venituri proprii care se constituie din:

a) taxa de înscriere la examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal;

b) cotizațiile membrilor Camerei;

c) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;

d) donații și sponsorizări;

e) alte venituri realizate din amenzi sau activități specifice Camerei.”

4. Articolul 21³ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pentru cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau Confederației Elveției, care doresc să desfășoare activitatea de consultant fiscal în România în forma prevăzută la art. 21¹ lit. a) și au dobândit această calitate în statul membru de origine, Camera va recunoaște titlurile de calificare, în urma susținerii unui interviu în fața Comisiei de evaluare a acesteia.”

5. Articolul 21⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Camera stabilește componența Comisiei de evaluare, precum și conținutul și modul de desfășurare a interviului.”

6. Articolul 21⁵ se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Comisia de evaluare verifică dacă experiența dobândită în exercitarea calității de consultant fiscal este de natură să acopere în tot sau în parte diferențele existente între legislația fiscală românească și cea a statului membru de origine în care a fost obținut titlul de consultant fiscal.

(2) În situația în care în urma interviului, Comisia de evaluare constată diferențe teoretice și practice semnificative între nivelul de formare profesională a acestuia și cerințele de competență profesională stabilite prin actele normative românești, solicitantul poate opta pentru susținerea unei probe de aptitudini sau pentru urmarea unui stagiu de adaptare, informând Comisia în acest sens.

(3) Solicitantul informează Camera cu privire la forma juridică de exercitare a profesiei.”

7. Articolul 21⁷ se abrogă.

8. Articolul 21⁸ se abrogă.”

Art. III. Ordonanța Guvernului nr.7/2013 privind instituirea impozitului asupra veniturilor suplimentare obținute ca urmare a dereglementării prețurilor din sectorul gazelor naturale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.53 din 23 ianuarie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (2) al articolului 2, se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Valoarea redevențelor aferente venitului suplimentar care se scade în vederea determinării bazei impozabile, în primele două luni ale trimestrului, se calculează pe baza procentului mediu al redevenței petroliere datorate pentru producția de gaze naturale aferente trimestrului anterior perioadei de referință pentru care se calculează impozitul, iar în a treia lună a trimestrului pe baza procentului mediu al redevenței petroliere datorate în trimestrul curent. Regularizarea valorii redevențelor se va face în ultima lună din trimestru pe baza procentului mediu de redevență aferent trimestrului curent, fiind inclusă în calculul bazei impozabile aferente acestei luni. Procentul mediu se calculează ca raport între valoarea totală a redevenței datorate pentru producția de gaze naturale în trimestrul anterior sau curent, după caz și valoarea totală a producției de gaze naturale realizate în aceleași trimestre, utilizată pentru calculul redevenței petroliere.”

2. După alineatul (2) al articolului 5, se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În măsura în care aplicarea prezentei prevederi impune emiterea de instrucțiuni cu privire la impozitul asupra veniturilor suplimentare obținute ca urmare a dereglementării prețurilor din sectorul gazelor naturale, acestea vor fi emise prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului economiei cu avizul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.”

3. Termenii PRCC și PRCNC din Anexă, se modifică după cum urmează:

„PRCC - prețul de achiziție a gazelor naturale din producția internă pentru consumatorii casnici în anul 2012, respectiv **45,71 lei/MWh**, ajustat cu ratele IPC în anii următori anului 2013 până la data aplicării;

PRCNC - prețul de achiziție a gazelor naturale din producția internă proprie pentru consumatorii noncasnici în anul 2012, respectiv **45,71 lei/MWh**, ajustat cu ratele IPC în anii următori anului 2013 până la data aplicării;”

Art. IV – Alineatele (1) – (3) ale articolului 26 din Legea nr.146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, se abrogă.

Art. V - (1) Prevederile art.I se aplică și cererilor de acordare a eșalonărilor la plată în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Prevederile art.I pct. 5 și 18 se aplică cererilor de retragere depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Prevederile art.I pct.13 se aplică obligațiilor declarative al căror termen se împlineste după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Prevederile art.I pct.17 se aplică și contribuabililor care au pierdut eșalonarea la plată până la data intrării în vigoare prezentei ordonanțe de urgență, dar pentru care nu au fost stinse obligațiile fiscale în cauză.

(5) Contribuabilii ale căror cereri de eșalonare la plată au fost respinse anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pot depune o nouă cerere de acordare a eșalonării la plată după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. VI - (1) Plățile efectuate de avocați, notari publici și executori judecătorești în contul de venituri al bugetului local 21.03.02.17 “Impozit pe onorariul avocaților și notarilor publici” al unității administrativ-teritoriale în a cărei rază își au domiciliul fiscal avocații, notarii publici sau executorii judecătorești înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, sting obligațiile fiscale datorate de contribuabil pentru venitul din activitatea independentă respectivă, la bugetul de stat, conform prevederilor Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu data plății acestora.

(2) Sumele încasate în contul de venituri al bugetului local 21.03.02.17 “Impozit pe onorariul avocaților și notarilor publici” al unităților administrativ-teritoriale în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal avocații, notarii publici sau executorii judecătorești, înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, rămân la dispoziția unităților administrativ-teritoriale.

(3) Stingerea obligațiilor fiscale prevăzute la alin.(1), se face de către organul fiscal competent în administrarea contribuabililor, pe baza informațiilor transmise de către unitatea administrativ-teritorială beneficiară a sumelor încasate în contul 21.03.02.17 “Impozit pe onorariul avocaților și notarilor publici” .

(4) Procedura de predare – primire a informațiilor transmise de către unitatea administrativ-teritorială beneficiară a sumelor încasate în contul 21.03.02.17 "Impozit pe onorariul avocaților și notarilor publici", se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență.

ART.VII - În anul 2013, prin derogare de la prevederile art.33 alin.(3) lit.b) și alin.(6) lit.b) din Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, suma aferentă procentului de 20%, respectiv 15%, din cota defalcată din impozitul pe venit de 18,5%, respectiv 7%, și din sumele defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale, precum și sumele reținute ca urmare a aplicării gradului de necolectare a impozitelor și taxelor locale, se repartizează prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, numai pentru achitarea arieratelor provenite din neplata cheltuielilor de funcționare și/sau de capital, în ordinea cronologică a vechimii arieratelor, până la achitarea integrală a acestora. După achitarea integrală a arieratelor unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale, consiliul județean, respectiv Consiliul General al Municipiului București, după caz, poate aloca sume și pentru susținerea programelor de dezvoltare locală și a proiectelor de infrastructură care necesită cofinanțare locală.

ART. VIII - (1) În situația în care o unitate administrativ-teritorială are calitatea atât de debitor pentru obligații de plată restante înregistrate față de un furnizor de bunuri, servicii și lucrări, cât și de creditor pentru creanțele fiscale restante către bugetul local ale furnizorului respectiv, aceasta poate opera stingerea obligațiilor reciproce potrivit procedurii aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget.

(2) În cazul în care disponibilitățile bugetelor locale sunt insuficiente pentru operarea stingerii obligațiilor prevăzute la alin.(1), unitățile Trezoreriei Statului vor asigura echilibrarea temporară a golului temporar de casă al bugetului local determinat de operațiunea de stingere a obligațiilor, din disponibilitățile contului curent general al Trezoreriei Statului.

(3) Suma acordată pentru echilibrarea bugetelor locale în condițiile alin.(2) nu poate depăși nivelul sumei care face obiectul stingerii obligațiilor și se recuperează integral în aceeași zi lucrătoare în care a fost acordată, după finalizarea operațiunii de stingere a obligațiilor. Recuperarea sumei acordate pentru echilibrarea bugetelor locale se va efectua prin debitarea de către unitățile Trezoreriei Statului a contului de venituri al bugetului local în care aceasta a fost virată.

Art. IX – Termenele prevăzute la art. 22 alin. (1) și art. 24 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 874 din 21 decembrie 2012, se prorogă până la data de 15 aprilie 2013.

Art. X – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2011, aprobată prin Legea nr.15/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. XI – Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 1 septembrie 2001, aprobată prin Legea nr.198/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM - MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA